

Sy-li spěwał,
 Pilnje džěłať,
 Strowja će
 Swójbny statok,
 A twój swjatok
 Zradny je.

Za staw sprócnj
 Napoj mócnj
 Lubosć ma;
 Bóh pak swěrnj
 Přez spar měrnj
 Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
 Swěrnje džěłaš
 Wšědne dny;
 Džeń pak swjaty,
 Duši daty,
 Wotpočń ty.

Z njebjes mana
 Njeh cí khmana
 Žiwnosć je,
 Žiwa woda,
 Kiž Bóh poda,
 Wokřew će! F.

Čerbske njedźelske łopjeno

W Budyschinje

17. haprleje 1932

Bautzen

Njedźela Jubilate.

Psalm 73, 23—26. „Dha wschať wostanu pichi tebi...”

Čswjate scjenje na młode jutry skónčza Čbóžnikowe kłowa: Čbóžni su čzi, kiž njewidža a wschať wěra. Dale kada je nam móznje troštowaze kłowo Bože, kwičej pak je pischezo sažo křišćny schpruch. To na tym leži, so wjele ludži jenož s tym licži, jštož maja psched křojimaj woczomaj. Sdny njewidža Boha, praja, so žadny Bóh njeje; hdyž nimaju paradiso-we wobstejnoscje, wukřišćujuja tych, kiž do kražnosće Božeho kralestwa wěra.

Wcy pak křišćny pischezo sažo prajicj: Nam čłowjekam so zda, kaž by njeprawda dobyła, a křišćni čzišči ludžo bychu podleželi; ale to wěrnje njeje. Nascha wěra je dobyče, kotraž je tež křišćni křiwidjenja pichewinyła. Dha wschať wostanjeny pichi Bóh: Bóh naš džerži, Bóh naš wodži, Bóh naš napokledku s čeršću horje wosnje.

Čsmjercj křišćni na žytnym křišću. Čsmiski čaž je nam dołho žiwjenje w pschirodźe sadžeržat. Dha wschať sapocznje Bóh tón křišćni s wožiwjazej mozu semju sbudžicj a čzople dny budža naš křišćni woschewjecj. To drje wěnty, so je tu a tam jena hymna nóz pokojzu nalětneho žohnowanja sničiła. A kaž wjele čłowjekow pada w křišćni młodosćzi psched naschimaj woczomaj. Dha wschať křišćni we wěre prajicj: „Ty by, Božo, naš wutrobny džěl a mój džěl”.

Slaj, ty wostanješ na njewěštnym podkřu stej tak dołho hač so na někažke widomne kłobla spuchješ. Džakowanemu Bohu, naš křišćni wschědny křišćni, móžesh so hibacj, by hišćeje strowy. Čsnano křišćni s wutrobu Božu křišćni. Ale potom hač, hdyž nicžo wjazny nimaš hač Boha kameho, narodži so polna wěra.

Lohodla wjedže naš Bóh luby křišćni do čžemneho doła, so njeby nam nicžo wostalo hač wón kam, tón jedny. Ty

křišćni jeho sa ruku wsacj. Wón čze wodži, runje tež tam, hdyž kam njeby ani křišćni dale namakať. Po křišćni radže wón naš wodži, husto došč džiwne, ale sbožnje.

Lohy so stanje, so čžemny doł na žylny druhim křišćni wopušćimaj hač bčimaj křišćni wotkřišćili. Dha wschať křišćni po prawym pucju pokřišćowali a křišćni křišćni dołby džěl wustwolili.

Tuž njeh křišćni praji, křišćni a wosnje:

Ja njewopušću Boha,
 Bóh njewopušći nje.
 Wón kam wschať prawu dróhu
 Psched wschitkim bludom je
 A křišćni ruku mi
 Staž wodnja tak tež w nožy,
 Wje sžerži w křišćni možy
 Tu wschudžom na křišćni. Čamjeń.

Čróšćni w prawe duchowne sjednocženstwo s Bohom!

Sdny njepichćel sly, hrožo
 Móz křišćni pokáže,
 Njeh twója, luby Božo,
 Naš ruka schituje.
 Čžiti w našich wutrobach
 Čsej trajne wobydjenje,
 So měli woschewjenje
 A trošćni w wschěch čžerpjenjach.

Móz twójoh' ducha duje
 Njeh psche wschě woschadny!
 Slaj wěra popušćuje,
 Spar žyčej našny.

Nam, Knježe, pomhaj tu
S tych hrěchow cžemnej' nozj
A daj nam nowe mozj
We wschitkim bėdženju.

Ach, Knježe, ham wot řebje
Slaj, cžłowjeř myli řo,
Tuž daj irořčj nař do tebj
Tak prawje hlubořo.
Přes řhryřta řařtuřbu.
Tak droho wukupjeni,
Bječ ř tobu řjednocženi, —
Je wjetře řbože tu?

Mój Božo, twoja hnada
Wřhě ludj wobpřichimje,
A twoja džitwna rada
Nam wschitkim pomhajčj čže!
Tak čhyř něř řmilicj řo,
O řesu přehrařnjenu,
So by, řchtož řabludžene,
Šeř pař'ra nam'kařo.

Šy, řesu, teř na mnje
Tam čerpio řpominat,
Štuř wumóženja řa mnje
Řa řchřžu dořonjař.
Daj prawe řořnacže,
So řlubje pohladamy
A něřchto řačjuwamy
Wot twojej' řubořče.

řow řobu řjednocženi,
Teř móža nadžecj řo,
Tam widžecj přehrařnjenu
řwoj' mite woblicžo.
Tuž horje ř njebjěřam,
Šdžeř řbožni ř jandželemi
Čže řhwala ř řerluřchemi,
O řnježe, pomhaj nam.

S. B.

Evangelřy martrarjo.

Niž ř dawnyř čařow, ně ř našeho čařa. řewak bėchmy řwucženi njecžłowjeřtowo a řadlawořčj přtacj w řandženjř čařach. řařh čař nař rowwucžj, řo řny řebi pře nadobnje mřřli wo cžłowjeřach.

řo roweřčach, řa řotrež řo řufuje, řtawa řo řčehowaze wo našim čařu, wo tuch dnjach:

Dorit tuch ř0 řapóřlanyř a wo řawach přehwawayř evangelřich a něřřich duchownyř wo řusřej je řobu řapřany na tuch řtronach řawišnow, na řotrež je řrowjetruřka řapřala řwoje najřrudniře a najbořřniře řtuřki. Přehed něřchto čařom je ředyn ř nich, duchowny řebes je řhdleřčow přchi řěřy řolga, wumřel, a to řohodla, dořelž bė mozow řbyř a wofřabnjenu řřuřej podležal. Dalow wot wofřady, we wuhnanřtwe, je řwój row namakal.

řruheho duchowneho řu řadlawyř wo řawje marřowali, řo řychu řemu wuřnacže wumřowali a řeho tak do wuhnanřtwa řóřlacj mohli. řon durbjeře 7 dnjow a 7 nozow we řwojej řawowej řomorř řtejecj a řjes řpanja byčj. Tak řuřto řacj řo řwojř, řeho řijachu a řařo řawřichu. A řonj tuteje marř bė, řo řeho řařudžichu a do řibirřich řehow na dželow řóřlachu. ř řruhimi wuhnatymi durbj tam řa řoždy džen řo-

řawje řicžbu řchtomow — ř9! — rowuřčecj. A přchi dželow durbja tam wofřy wuhnacj řacj ř wutrobnu wo řwěř řtejecj. A přehbyř abo „bydlenje“ tuch wobohich je dřjewjana řaraka, řotraž je přehpřelnjena ř cžłowjeřami a řara řanjerodžena. A ředj! řuta bywa džen a řubjenřcha! řhlěba řawo řižo rowbrachuje. řod řawřimi wobřejnořčemi řo njedřwamy, řo řu duchownemu row řacj ř řiwotej řačelakej.

A čj dřuřy!? řich dorit řnadj je řiřčje řorřchi wo řich wuhnanřtwe a wo řich řawje. řawěřnořčj je najnuřřniřcha řa wřhěř evangelřich a řa řřu řwěřřku, řo wo to rowaracj, řo řychu řwěř wofřy ř řich řubjenřtwa byři wumóženi. A tu móže řoždy něřchto čřinicj: řich wofřamřneř do wěřjazeho, řiwěřneho rowrowřehena.

A řař řwěř, čerpi řich tam řelko dřuhich. řaw:

Šy řaw njepřehčel
By řad nař řóřjecj čhyř,
řon řara móřny je
A ma dořčj řehnořče,
řu přes njoh' niřto njeje.

Me pař:

řon njeřhodj pař nam,
řoh řudj řeho řam,
řoh řłowčřo rowicj móže.

řařonamawny řaradis.

(řowracžowanje.)

řodlitwa řartřeh dželow bė řelka přehemnowo řwěřřow; řorř powědachu wo nej po řyřej wřy. řenož řjjo njepowědachu wo nej ř nim, teř mjes řobu niž: řnes řajniř, řeho řona a řnes wučer.

řo řu řłoncžne wofomiki, řdnj řo dřuře ř Bohom řetřaju a řa wřhě čařy wěřja, řo wón je řiwny, řo řwřchi a řo wón je řon, wo řotřymř nam řwěřčj řłowo řože. ř řawřich wofomikach řodža řo dřuře ř nowemu řiwjenju, wo řotřymř řnes řesu řaji: „řa řym řiwny, a wy řudžecje teř řiwni!“

VII.

řak řeptember tola nimo řecjeře! řudžo to ani njepřnyřu přchi řilnym dželow. řartřeh dželow řhřaba řo řpoddřiwne řnyřle ř čžeře řhorowče. řostelnez čřeta řawře, řo je řeho řoža a cžłowřka řubořčj řylniřa. řona řama mějeře na tym wulki řoddžel. Přehetož teř řiřčje, řako wjazy njetřebawě wo řartřeh řěřy přehwawacj, bė wona wofřarane jeje wobřdlerj wřala na řwoju řawořčj na řeřto řsuřeh čřety. řwobuřřku bėchu do ř... řteje řhorownje rowjeřli.

řožde ranje přchřdže řostelnowa, řčřini wřchitko wo dřme, wofřara dželow, dželčři a maře řospodarřtowo a nawari na řny džen. řchay řłowacj bė přehwřala řłoda řabolowa, řo by řak, řdnj řinat njemóžeře, řolóženje přchřotowařa. řostelnowa řřadowa řebi wěř řak, řo móžeře rano byčj přchřtomna, řdnj mějeře dželow ř dželčřowaj nutřnořčj. Čřitawře řim řrowjate řiřmo; woni řpěwachu a řo řodlachu; řotom řežeře řndřřřko do řhule.

řam mějachu dželčři řnjeřa wučerja džen a bole lubo a čřinjachu wřchitko, řchtož řemu na wocžowaj widžachu. řni řa řwěř njebny řane řhulu řłomdžřko, najmjenje řndřřřko. řutoho přehwodjeře řnes wučer řožde řopoldnjow domoj a ředžeře řuřto řny řhodžinu přchi dželow. řluřřka ředžeře řemu přchi řym na řolenowaj. řona wufřeře wot njeho řelne dželčřaze řrōncžka, teř řawje wjeřeře wo přchnej, řo naduwa-

zej žabje a druge. S džedom čitajščaj Sswjate Pišmo, a tu jašo bē tať, jako by byl knjes wučer se šchulerjom.

Ondriščko šo jara wjekelesche, šo mējesčaj šo džed a knjes wučer rad. Džeczi khodzachu tohodla tať rad do šchule, dofelž bē tam pschezo něšto nowe a šhromadne. „To je našča šchula! Našča by hańba byla, hdyž ju njebnymy čžištu mēli!“ by knjes wučer prajiť. Ubo: „To je našče drzewo! My dyr- bimy jo lutowacz, šo by nam hacž do nalēcža dožahnyno!“ Haj, woni mējachu šamo šhromadneho šchulškeho pša.

Bē pschiběžat ras, jako šo deščezowasche; tšchepotasche se šymu a bē hłodny kaž wjelk. Bē to runje, jako džeczi šwaczachu. Skoro kóždy hólz šdželi jemu wot šwojeho klēba. Na drugi džen pschiběžza wón jašo. Na tšeczi džen čžakasche hižo rano pschi sawrjennyh durjach a šhladowasche tať šrudnje.

„Wěščze ššto, džeczi? Chzemy šebi jeho šthowacz. Njech nam šchulu štražuje. Wón budže našč šhromadny poš. Šsnadž jeho tež šhromadnje woczehnjenny.“ radžesche knjes wučer.

„Ale je tola tajki hrošny!“ wobaraču holčžata. „Kola Sabolez maju tajke tši pěkne pšycžatka. Bychu nam rad jeneho dali!“

„Derje! Ale wy, holčžata, dyrbicže maleho tulaka tať doľho se šchule honicž, doniž šo njewotwuczi, šem bēhacz. Mi je jeho žel, hdyž tať prošny!“

„Wščaj mōžeja jeho hólzy precž honicž!“ wobarasche šo mała Mlynkež Dorča. „Woni džē šu jeho nawucžili šem kłodžicž. My nješšmy jemu khlēb dawake!“

„My jeho precž njepoczērimy!“ da šo Ondriščko šlyšecž.

„Nē, my niz!“ šaklincža to šhromadnje. „My chzemy jeho mēcz!“

Tať dobucha hólzy a pšyl šmēdžesche wostacz. Dachu jemu mjeno „Šchpicžk“, dofelž mējesche hłowu a noš šchpicžatej. Šchpicžaty bē wščaj žyly; kóžda kóscž jemu štejesche. Ale wono šo dopokasa, šo mējesche mnoho pěknyh pocžinkow. Bē čžišty, poškusčny, šwěrnny.

„My wščaj šebi jeho wutormimy!“ rjetny knjes wučer, a wón mējesche prawje. Šchpicžkej bē derje pschi tutym šhromadnym wjednistwje. Wón dostawasche khlēb, kašchu, bėrnny, tu a tam kušť mjaša a koscži. Šerdušchez hólzy, kotšič pódla šchule bndlachu, noščachu jemu tež poliwofu a wóšmuž, haj druhdy tež mlofo, kaž by macž byla dobreje wole. Haj, Šchpicžk šo kormjesche, bu šamo kulojty. Wón mējesche šchėru ale kaž židu mjekfu kóžu, noš pať čžorny, a wušchi štejeschtej jemu, hdyž by jej nastajal, kaž maľny tigr. Někto šo tež wjazny holzy ša njeho njehańbowachu. A kelko kušťow mōžesche! Kóždy džen nekajki nowy! Najbole šo džeczom lubjesche, šo wón wščitko, šštož jemu čžištachu, pytasche a pschinosthowasche. Haj po čžaku by šamo to, šštož bychu wonkach ležo wostajile, pschinješt a na šchulški próh položil. Ras ležachu tam šamo šchtyri mēžny. Džeczi chzachu jeho tež šobu domoj bracz, ras tón, ras tamny, ale to nješmēdžachu.

„Šchpicžk šlyšča nam wščem. Wón je šchulški štražnik. Wy byščže jeho šašo nawucžili woľoko bēhacz a prošncž. Šóřny by wón po wšny dom wot doma khodžil, a to by ša naš haniba byla, by-li wješ powēdať, šo my nješamōžemy ani jenicžleho pša sežiwicž a šo šmy do wšny tajkeho dwělomneho wobndlerja pschiwabili. Wón by dyrbjal šo wupokasacz, w kotrej wšny je šo narodžil, hdyž jeho nan šlyšča, šo by mohť dostacz wješnyansče prawo.“

Džeczi buchu mjenujžny krotko na to wo mēščezanstwje a a wješnyanstwje roswucžowane, a tu mōžesche jim knjes wučer na pschikladže Šchpicžka tať lohžny wujaknicž, ššto wješ-

njanšče prawo je, ššto do lěpšchinow pošćicžuje a ššto šebi jo njemōže dobncž. Wšchitke džeczi to šrosumichu, šamo maľny Ondriščko roľestaja džēdej, šštož bēchu nawuknyše.

„Widžišč, šnyto“, rjetny džed, „tať je to na šemi tať kaž w njebješčach. Tohodla praji Knjes Šesuf: „Šeli šo ššto i noweho šo njenarodži — mjenujžny ša njebješa — njemōže wón Bože kraleštwu wohladacz.“ Šenož čži, kotrymž je wón mōž dať, byčž Bože džeczi, maja mēščezanšče prawo w nowym Šerusalemje.“

(Poštracžowanie ščēhuje.)

Njehašch ty?

Njehašch ty, hdyž šo tať rjenje žiwjenje čži pošćiczi?

S kužow pytasč wošchemjenje, Šórko pať je w blisťosčži.

Njehašch ty, hdyž, kaž ta pata, Šesuf wabi lubošnje?

Tyžazam i nim wotewšata Šyła hrěščna čžeža je.

Nicžo, ničto njemže tebi

Wěčžne kubka narunacz,

Kotrež sečže tam pschi šebi

Šesuf wumōženym dacž.

Komdjenje jow šwětnych džeczi

Wěčžnu šchłodu pschinješe,

Tam pschi morju hmadny šwěczi

Šašnje Bože šlubjenje.

S. B.

Špomōžeršče džělo.

W domje „Bethlehemstift Neudorf“ wuhotowa krajne šjednocženstwo ewangelškich młodnyh holžow Šakščeje w mēřzu „šwobodny čžak“ — Nēmž praji „Freizeit“ — ša młode holzy. Tutón trajesche dwē njedželi, a 45 holžow tam bēšče. Wone mējachu tam nimo šnutsčowneho natwarjenja a wědomštneho wudošpošńjenja a šwončowneho pošnyńjenja tež tu wošebitu radošč, šo woššecwicž mōž na krašnyh wobrašach, kotrej jim Rudne hory w šněšny pošćicžachu.

W tutnyh dnjach wot 17. hacž 25. haprleje šu tam młodži mužšžny šhromadženi, šo bychu tajki wošebity čžak wužili šebi a druhim š pomōženju.

Wot 1. meje hacž do 10. junija budu tam žónšče pschewacz, kotrymž je wošchemjenje a woczerstwjenje nušne. Wo tute dyrbjachu šo žónšče towarštwu poštaracz. Kotraž i nič chže, mōže šo tam wobdželicž na hodžinach ša šchicže, tež mōže šebi pod došhladowanjom šchaty a draštu šhotowicž. Tohorunja šmēja tam wone škladnošč, šo we warjenju wudošpošńicž.

Džen 12. junija pschijėdu tam pomōžnyžny a pomōžnyžny i Božich šlužbow ša džeczi, kotšič tam hacž do 25. junija wostanu.

S tuteje krotkeje rošprawy špójnajemy, šo šo wjele čžini a tať wjele šo čžini. Wščo je džělo, kotrej chže pomhacz, we tutym čžěžkim čžaku wobštacž; tohodla šo próžuje, młodnyh a štaryh čžłowjekow šnutsčownje — haj pschede wščem šnutsčownje — a šwončownje wuhotowacz ša žiwjenje. A wščo tuto džělo pošhadža i šchescžijansčeje lubošče š blisťšchemu; tuta šlyži i nim jenotliwemu čžłowjeku a i tym šašo šwōžbam, haj žyľemu ludej. Wšchetož šštož nam nušne je, je to, šo mamy w našchim čžěžkim čžaku tajkich niz jeno šwončownje, ale pschede wščem šnutsčownje wuhotowaných wojowarijom.

Sdobom i tutnyh ryncztow tež spósnajemy, ja czo tu tutón dom a — runje tak druhe podobne — je. Rač je wón dobro- tow polny. A tak i njeho řo rosliwaja řeki lubošće do zyr- ťeho kraja.

A k tomu hišće dwoje: Njedlijny řo, hdyž mamy sklad- nošć, řo na něčim podobnym wobdželicž móž, ale wužijmy tutu skladnošć. Sčto hišće řobu njebě, njemóže řebi my- řlicž, řelko wořebiteho a dobreho tajki řhromadny pšchěnyř dawa. — A to druhe: Njekomdžmy řo, hdyž Snutskowne mi- řijonřtowo abo jeho wotdžele a podžele wo pomoz prošča, ale pomhajmy!

Zyrťej a řtat.

Sserbřki řtipendium řatřkeho krajneho řonřistorija řa bohofřlowzow řa tutón řemester je wupřřany. Wón wuřřinja 300 řř. Přřřtwny maja řo hačř do 1. junija pola krajneho řon- řistorija wotědacž.

Wutrajina. Dořć našich pólnořchěnych ju řnaje a tež mjena řaž Maniawa, Carwanica, Tlumacz. Tam nařtawa a přřhibywa ewangeliřto-lutherske řibanje. „Tu řapocžnje řo wo- prawdže reformaziřři cžadž!“ tak wřřna řarač w přědowanju, řotrež tam mějeřche přři řapocžatku tak mjenowaneho modleř- řkeho řndženja. Tute tam Lutherizy wotměwaja; woni tam tež řu řaložili „Wutrajiniřto-luthersku miřijoniřku radu.“ Tuta tam a řem w kraju řajke „modleřřke řndženje“ wuhotuje. Přři tym podpjera ju řjednocženřtowo „Evangelisřer Gottes- řařten.“ — Tu mařř hnydom dopokas, řo je twój dar, řotryž do řelleřny řa „Boži řařchčř“ da, řobu i reformaziřřim džela- cžerjom. — Sdyž je něhdy řajki řndženř, přřiřřdu bórřny druhe gmejny a prošča, řo by řo tež pola nich wuhotowař. Řatoliřka zyrťej ma tuto řibanje řa wulki řtrach. Wona je přřchěřřiwo njemu wuhotowařa „miřijonu přřchěřřiwo řezarjam“. — Přři tym potajřim my Lutherizy řa řo ras řhonimy, řchto řmy: řezarjo! — Runje řohodla je našř nadawř, řiž my řhzemy Lutherizy hycž, řo řa tuto reformaziřřke řibanje řtejimy a řo podpjeramy i dobroprořřenjom a i darami. Přřchetož přřchězo wjazny a wjazny přřchěřřupi řiž tam k ewangeliřkej wěře. A wo- řebje hnydže je tež, řo řo tute „modleřřke řndženje“ řřončēja řa řwjecženjom Božeho wotřařanja přři wobdželenju řiž wjele. — Bože wotřařanje! So njebyřchmy my Ewangeliřny tu w domiřnje reformaziřje woliwřnyřli ani we řwojeje wěře ani we řwojeje lubošći, řotraž pŕya a namařa w řwjatym wot- řařanju řoho, řotryž je nařř tak lubowař, řo je řo řam řa nařř nařř: řesuřa Řhryřtuřa. So my řmy w tutym řtrache, wo tym nječřiřmy řebi cžorne běle, ale hladajmy i wocžinjeny- mař wocžomař na pucže, po řotrymiž řmy duřny do woliwřnje- nja a řa řa řahuby!

Wřchelate i bliřřa a řalofa.

Sserbřka řlowna přědarřřka řonferenca bě řa řchtwóřřk 7. řapleje řerbřřich duchownych do Sserbřřkeho Donu řwolaka. Řimale wřchitzy běřu tež přřiřřili. Rač nuřne je, řo řo řon- řerēnca huřřo řřhadžuje, a řo řo wřchitzy wobdžela, wřdžimy i řoho, řo řednanja, řotrež řo dop. 3/4 10 řodž. pod wjedniřřtwni ř. wřřřřchěho řarařja řarjenka řapocžachu, hačř přřchěř řokdnjo trajachu. S nich njeř je tu řo a řamne nařřpomnjene. Přřchede wřřchěm přřchědnosřřk. Ř. řarač Tyschēř přřchědnosřřchowařřhe nam wo wařřnych a cžejřřich wěřach řerbřřkeje řěčže, mjenuizy, řač ma- my nařřořowacz řwóřby: řbycž, řbnyacz, řměčř, řměwacz, řřacz, řřa- wacz a wo řalřřim, řchtož i tutym řwiřujuje. Přřchědnosřřk bě řara řimazy a ř. řarač Tyschēř řařřupowařřhe řwoje řtejniřřchězo řa wřřchěje řařřnořčžu. Drobniřřchěho tu podacz, njeje tu měřřna,

hačřrunjež by řara řajimawe a pomučžaze byřo. Wořebje by- řu drje řo Sserbřja nařřřoželi řwojeho njeřerbřřkeho „wordo- wacz“ a řo jeho wotřajili, a řad lubje nařřořowali wřřny řerbřřke řwóřby. Čžehodla pŕajicž: „To njewordowa řepje“, hdyž řo řola řyle řednorje pŕajicž: „To njebu řepje“. Čžywa rořmoliwa řo wuřwi, řotraž řokaja, řo njeje hiřchěže wřřcho rořřařřnjene, řaž řo tež řerbřřke řěčřniřny a řlowniřki wobřřwědčēja. } To a řamne řo řu řaplečže, ř. přř. hačř je po řerbřřku pŕajicž „řyle“, na přř. „řyle“ dořny, a wón je wjeřř „řyle“ řničřř, abo hačř mařř řa „řyle“ pŕajicž „čžiřčže“ abo hiřchěže řinař. Wřny mamy „řyle“ řa řlowjaniřke pŕajenje; ř. přř. hdyž mařřchē powědancž- řo „Řařřonamařřany paradis“ čžitařř w řlowařřkej řěčři, w řo- řrejž je řo Řhryřřina Řohowa řpřřala, nađeňdžejř njeřpřřchěřřa- wajzy „řyle“ } Tež wo wliwje řudoweje řěčže a grammatika- řjow, ř. ř. řwř, řiž řěčřniřny pŕajaja, na řěčř a jeje řdžerženje a wuřwicže pŕořčřachny a řo řu řa řŕjedřny „řlody“ pucž roř- řudžichny. Ř. řarařej Tyschēřej běčřny džakowni, řo bě nam i tutej mačřřnu pŕokuziř. — Wobřřchěrnje řo tež řaběřachmy i pŕařřenjom: „Sserbřřki dorost“, wořebje we wuřčejřřim a duchowniřřim řařřojniřřowe. Wuřčejřjo přřchězo hiřchěže pŕobřřchuja a řchulerjo, řiž řo na wuřčejřřtowo přřchihotuja tež; bohofřlow- zow mamy řiž w řu řhwilu dořč; běřu řola řchěřčžo řoni na řerbřřim řeminarje a něřotři řhzedža řo hiřchěže přřchidželicž. Čžupjaniřke řařřke měřřna drje řo bórřny wupřřřđni, dořelž řo ř. řarač Řjencž do Řarta přřchěřřđli, řola by móžno byřo je wob- řadžicž. A řo by řo bórřny wobřřadžřlo, mamy wřřchelatiř pŕi- čžinow dla řa nuřne. řubjene řořpodařřke wobřřejnořčže řu tež řu na tym wina, řo řarjchē njemóžēja řwojeho řólza na řchulu dacž, řo by řo řa wuřčejřřtowo pŕchihotowař. A tež řewak řa podpjeru řřudowazych dořřahazych řředřow nimamy. Dobrořčel- jo, řiž řhžřli dwořny řpomozny řřřř čžiničř, maja řu hiřchěže mnoho řřadnořčže pomhačř: woni pomhaju i řajřim řajicž na- bořřinu a Sserbřřtowo. } Sserbřřřich nabořřnych řwjedženjow njeje w pŕořřđniřch řěřach wjele byřo. Řěřřa lubja řo nam wřřchelako- ře, řač w meři w řořřchizach řwjedženř Snutskowneho Miřijon- řřtwa, we Wŕplinku řajki řa řwonřowne Miřijonřřtowo a we Budeřach a w Miřaliřkej wořadže řajřej řa Guřřab Adolřřke to- warřřtowo, w Budeřach řa Čžubijřki a w Budyřřchē řa Budyřřch- řřki wokrjeř. Mamy řola řěřřa řež dwořne Guřřab Adolřřowe wopominanje: 1632 wumřē řral Guřřab Adolř w řitwoje pola Čžitzena a 1832 řaložř řo řam Guřřab Adolřřowe řowarřřtowo. — Sřmy my wřřchitzy řež řižo řwój džekaczňowarř abo řwoje dže- řaczňowarje darili do miřijona džekaczňowarřow, řotrež řhze Guřřab Adolřřowe řowarřřtowo hačř do řeptembra řuteho řěřa řwjeřčž? Rařřchčřři řteja na řoždej řarje a řež dŕuhdy řa řo. — To řenož něřřto i wobřřchěrneho dŕjoweho pŕjajada, na řotrymž nimow řoho hiřchěže řtejeřřhe: „Pomhaj Bŕh“, „Bibliřřki Čžučřniř“, „Wŕttorhanřřka pŕothka“, wřřchelate pŕenjeřne naležňořčže a dŕu- řhe. Wón je řdobom namořřwjenje, řo byřu na řhromadřřny po móžnořčži wřřchitzy řarařjo pŕjajdnje pŕchřřhadželi. — řa- řbycž nořčzemy, řo mějachmy pŕi řutej řhromadřřniřje řřadnořčž, řebi bliže wobřřladacz řjane řerbřřke wobrařř molerjow Řrawřř a Řrawřř-Ořten, na řotrež běčřny řižo řa řřominali. Na- đžřjomnje je řiž mnoho řutu řřadnořčž wuřřřlo, řebi něřřto řja- ne řerbřřke wobřřladacz, a řu hiřchěže wuřřje. Čžitamny řunje we „Sserbřřřich Řlowinach“, řo je wuřřajenřa hačř do njeđžele 17. řapleje podleřřchena, a řo je řoždy dženř wot 11 řodž. hačř do 3 řodž. wotewřjena.

Řiřřtowanje: Ř. w řř. řa Cantate.

řamowřřitwy ředaktor řarač Wřrgacz w ŕořřaczřach. — Čžiřchčž a nařřřa řomolerřez řniřčejřřchēřejne a řniřařřne, řap. řř. i wŕřřř. řuř. w Budyřřchē. Wulhadža řoždu řobotu a řřaczř řchřřwóřčřejne 108 pŕenjeřřřow.